

Elokuvakäsikirjoituksen kansainvälisesti vakiintunut muoto

Muotoon kirjoitetun käsikirjoituksen perusteella voidaan suurpiirteisesti arvioida elokuvan pituus. Yksi sivu vastaa noin minuutin aikaa valmiissa elokuvassa. Näytelmäelokuvan käsikirjoituksen tavallinen pituus on noin 90 - 120 sivua. Kuitenkin esimerkiksi toimintaelokuvien käsikirjoitukset ovat yleensä lyhyempiä, mutta toimintakohtaukset vievät valmiissa elokuvassa enemmän aikaa kuin dialogi. Siten valmiin elokuvan pituuden arvioiminen käsikirjoituksen perusteella on suuntaa antavaa, mutta kuitenkin erityisesti tuottajan kannalta tärkeää.

Sivunumerot ovat oikeassa yläkulmassa. Teksti alkaa sivunumerosta laskettuna kolmannelta riviltä. Fontti on Courier (tai Courier New) ja tekstin koko 12.

Marginaalit laskien sivun reunasta: vasen 4 cm, oikea 1,3 cm, ylä- ja alamarginaali 2,5 cm.

Dialogi: 6,5 cm vasemmasta reunasta, tulisi olla 7,5–9 cm leveä, ei pitäisi ulottua enempää kuin 15 cm päähän vasemmasta reunasta.

Henkilöhahmon nimi: 9,5 cm sivun vasemmasta reunasta, sijoitettuna dialogin yläpuolelle.

Kohtauksen otsikko: Otsakerivillä kerrotaan kuvauspaikasta:
paikka

INT/EXT: Jos kohtaus sijoittuu sisätilaan, kohtauksen alussa lukee INT ("interior"). Jos kohtaus tapahtuu ulkona, lukee EXT ("exterior"). Jos kohtauksen sisällä vaihdellaan sekä ulko- että sisätiloissa, merkitään INT/EXT. Tämän jälkeen tulee varsinainen kuvauspaikka, missä kohtaus tapahtuu.

aika

PÄIVÄ/YÖ: Kohtauksen tapahtuma-aika merkataan kohtauksen otsikkoon paikan jälkeen. Merkinnällä kerrotaan mihin vuorokaudenaikaan kohtaus sijoittuu.

Kohtausotsikoiden numerointi. Valmiissa kuvauskäsikirjoituksessa numeroidaan kohtaukset, jotta niihin on helppo myöhemmin viitata. Kohtaukset erotetaan selkeästi toisistaan otsakerivillä ja riviväleillä.

Kuvailuosa. Kohtauksen otsikon alapuolella olevassa kuvailuosassa kerrotaan mitä kuvassa tapahtuu. Kuvailuosassa keskitytään nimenomaan kuvassa tapahtuvan toiminnan kertomiseen - ei tunnetiloja tai ajatuksia, vältetään myös adjektiiveja ja adverbeja. Tunnetilojen tulisi käydä esiin dialogista ja toiminnasta ilman turhaa selittelyä. Kuvailuosassa pyritään selkeyteen ja tarkoituksena on "kirjoittaa kuva auki". Vain poikkeustapauksissa kirjoitetaan kuvakokoja tai muita ohjaajan taiteellisia valintoja koskevia kuvailuja (esim. valotilanteita). Vain toimintaan tai erityisesti henkilön karaktääriin vaikuttavat esineet ja vaatteet kuvaillaan yksityiskohtaisesti.

Henkilöhahmojen esittely. Kun henkilöhahmo esiintyy ensimmäistä kertaa käsikirjoituksessa, nimi kirjoitetaan ISOILLA KIRJAIMILLA, jota seuraa hahmon lyhyt kuvailu. Kerrotaan ytimekkäästi esimerkiksi "MARTTA on vaihdevuotiaan elävä vanterana nainen".

Toisin kuin näytelmäkäsikirjoituksessa dialogeissa käytetään harvoin näyttelijälle tarkoitettuja selityksiä tunnetiloista. Jos käytetään parenteseja, kirjoitetaan yleensä sulkuihin, henkilön nimen alapuolelle ennen repliikkiä. Nykyaikana vältetään tarkkaa ohjeistusta näyttelijälle ja pääasiassa kirjoitetaan vain repliikit.

Sisällöstä yleistä: Perinteisesti elokuvakäsikirjoituksessa elokuvan tärkeimmät henkilöt on esitelty ensimmäisten 20 minuutin aikana. Tänä aikana on esitelty myös elokuvan perusrivistä.